

zelfs door een paar keisteenen, die maar eenigzins de eivorm vertoonen. De duif zal zonder aarzelen deze kunstproducten gedurende eenige weken bebroeden.

Indien een duif jongen heeft gekregen, worden deze nog een dag of tien afwisselend door beide ouders verwarmd, doch als deze termijn verstreken is, loopen ze van de jongen af, onverschillig of de temperatuur der lucht, ijskoud of snikheet is. Na dien tijd komen ze alleen nog maar op het nest om de jongen te voeren.

Voorts laat het een duif volkomen onverschillig of ze haar eigen jongen of die van een ander koppel grootbrengt. Men kan gerust haar eigen jongen wegnemen en die van een ander paar onderschuiven, ook al zijn die eenige dagen ouder of jonger, en al is de kleur der stoppels een geheel andere, dan die van haar eigen jongen. De duif zal ze even trouw voeden en ze zal zich even sterk verweren, indien men die ondergeschoven jongen tracht weg te nemen, als waren het haar eigen kroost.

We moeten ons dan ook bij het bestudeeren der vogels (en dit geldt ook voor andere dieren) niet te veel op een anthropocentrisch standpunt plaatsen. Wij menschen vinden het dom van zoo'n roodstaartje dat het niet op het idee komt, een op den rand van het nest liggend jong even een tik met het vleugeltje te geven, waardoor het weer in het nest zou rollen, doch als we aannemen, dat het diertje niet volgens verstandelijke, doch alleen volgens instinctieve impulsen handelen kan, wordt z'n gedrag voor ons duidelijk. Passen we nu een en ander, dat we bij de duiven constateerden op de koekoekpleegouders toe, dan worden verschillende dingen duidelijker, n.l.:

- 1°. dat het roodstaartje het koekoeksei niet van haar eigen eieren kan onderscheiden;
- 2°. dat het roodstaartje den jongen koekoek als haar eigen jong beschouwt, en van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, blijft zwoegen, om hem groot te brengen;
- 3°. waarom de roodstaart geen pogingen doet, om de uit het nest gegooide jongen, daar weer in te krijgen.

Nu rest nog te verklaren, waarom het roodstaartje zich niet verzet, als de koekoek bezig is, het nest te ledigen. Mij dunkt, dat dit wel het gevolg daarvan zal zijn, dat het roodstaartje uit de bewegingen van den jongen koekoek niet kan afleiden, dat deze ten gevolge zullen hebben, dat haar eigen jongen uit het nest worden verwijderd.

Den Haag, Aug. '22.

N. v. D. KOOGH.

Zwarte Specht. — Ieder vogelvriend zal ongetwijfeld met voldoening de vorderingen van de Zwarte Specht in ons land waarnemen.

Wat de heer Abramsz te Dieren dienaangaande in D.L.N. van 1 Aug. j.l. mededeelt, noopt mij echter tot een woord van protest. Het onnoodig storen van den broedenden vogel en het peilen van de nestholte met een wandelstok zijn m. i. handelingen, die misschien bij een schooljongen te verontschuldigen zijn, maar door volwassen menschen dienen te worden nagelaten. Indien de Zwarte Specht overal in ons land aldus zou worden bejegend, zal deze hier nog zeldzame vogel ons wel zeer spoedig weer verlaten.

Den Haag, 8 Aug. 1922.

W. TOLSMAN.

Wij vertrouwen wel dat de heer A. voorzichtig gepeild zal hebben, maar inderdaad is de waarschuwing toch niet overbodig, dat wij bij vogelnesten voorzichtig en bescheiden moeten optreden.

RED.

Albinomusch. — Hiermede bericht ik u, dat ik op 28 Aug. 1922 een albino van de huis-musch gezien heb. Hij vloog bij een troepje andere musschen. Alleen kop en staartveeren waren donker.

Zaandam, 4 Sept. '22.

D. MOOIJ.

Albino Zwaluw. — Misschien zult U zich wel voor 't onderstaande interesseeren. Hier vliegt in den laatsten tijd 'n spierwitte zwaluw rond; zonder één enkel vlekje, voorzoover ik tenminste zien kon. Ik weet weliswaar niet, of dit 'n groote zeldzaamheid is, maar wilde er toch graag even uw aandacht op vestigen.

Hoogwoud, 31 Aug. '22.

C. R. N. DE BOER.